22/12/2024

Το Αποστολικό Ανάγνωσμα της Κυριακής προ της Χριστού Γεννήσεως

/ Ορθόδοξες Προβολές

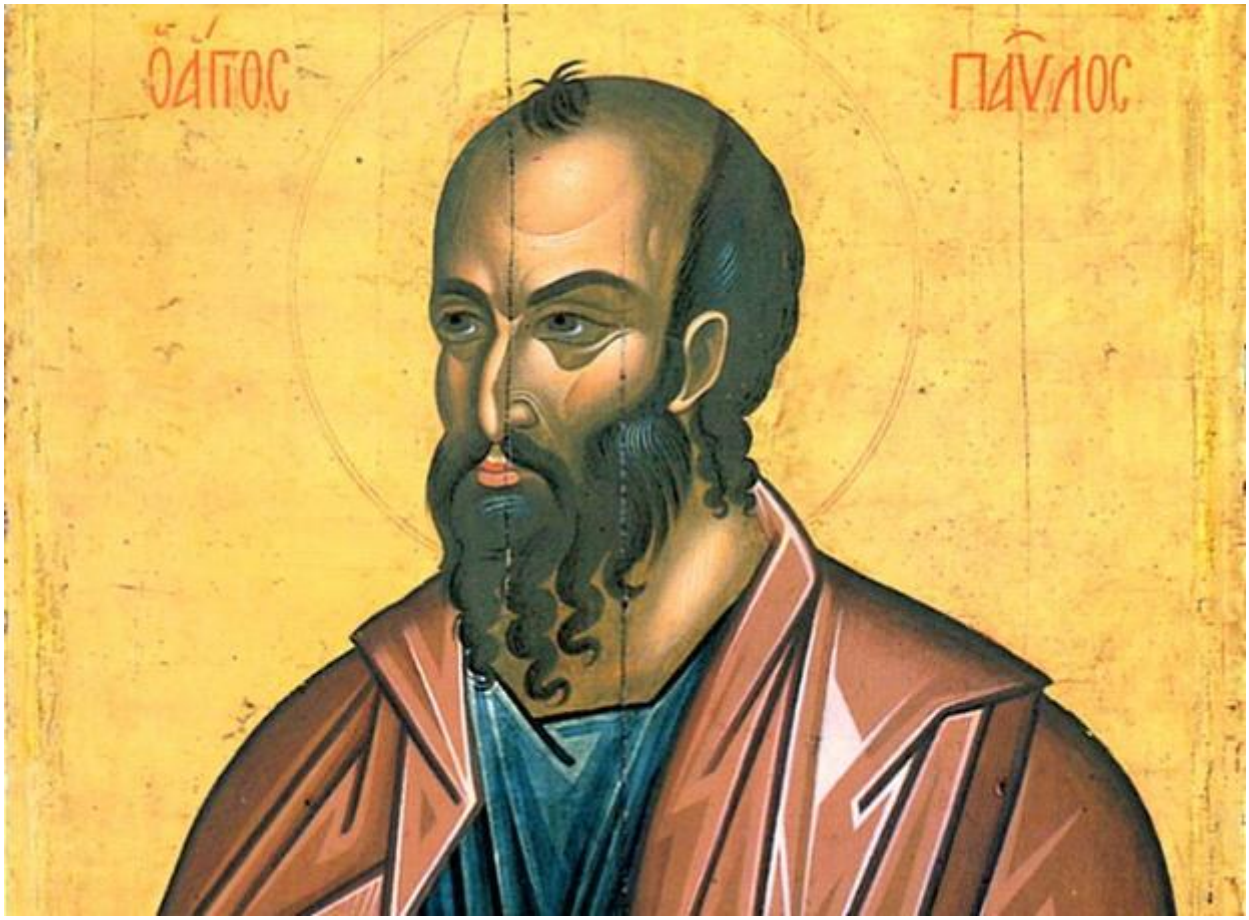

Το Αποστολικό Ανάγνωσμα της Κυριακής προς της Χριστού Γεννήσεως: Εβρ. ια’ 9-10, 32-40 (22-12-2024)

Πρωτότυπο Κείμενο

Ἀδελφοί, πίστει παρῴκησεν Ἀβραὰμ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν καὶ Ἰεφθάε, Δαυΐδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἳ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην,

ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τούς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Νεοελληνική Απόδοση

Αδελφοί, με πίστη ο Αβραάμ εγκαταστάθηκε στη γη που του είχε υποσχεθεί ο Θεός, ξένος σε άγνωστη χώρα, ζώντας σε σκηνές με τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, που κι αυτοί ήταν κληρονόμοι της ίδιας υποσχέσεως. Κι αυτό, γιατί περίμενε την πόλη που θα είχε στέρεα θεμέλια και που αρχιτέκτονας και δημιουργός της θα ήταν ο Θεός. Χρειάζεται να συνεχίσω; Δεν θα με πάρει ο χρόνος να διηγηθώ για τον Γεδεών, τον Βαράκ, τον Σαμψών, τον Ιεφθάε, τον Δαβίδ, τον Σαμουήλ και τους προφήτες. Με την πίστη κατατρόπωσαν βασίλεια, επέβαλαν το δίκαιο, πέτυχαν την πραγματοποίηση των υποσχέσεων του Θεού, έφραξαν στόματα λεόντων· έσβησαν τη δύναμη της φωτιάς, διέφυγαν τη σφαγή, έγιναν από αδύνατοι ισχυροί, αναδείχτηκαν ήρωες στον πόλεμο, έτρεψαν σε φυγή εχθρικά στρατεύματα· γυναίκες ξαναπήραν πίσω στη ζωή τους ανθρώπους τους, κι άλλοι βασανίστηκαν ως το θάνατο, χωρίς να δεχτούν την απελευθέρωσή τους, γιατί πίστευαν ότι μπορούσαν ν’ αναστηθούν σε μια καλύτερη ζωή. Άλλοι δοκίμασαν εξευτελισμούς και μαστιγώσεις, ακόμη και δεσμά και φυλακίσεις. Λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, πέρασαν δοκιμασίες, θανατώθηκαν με μαχαίρι, περιπλανήθηκαν ντυμένοι με προβιές και κατσικίσια δέρματα, έζησαν με στερήσεις, υπέφεραν καταπιέσεις, θλίψεις και κακουχίες – ο κόσμος δεν ήταν άξιος να ‘χει τέτοιους ανθρώπους – πλανήθηκαν σε ερημιές και βουνά, σε σπηλιές και σε τρύπες της γης. Όλοι οι παραπάνω, παρά την καλή μαρτυρία της πίστης τους, δεν πήραν ό,τι τους υποσχέθηκε ο Θεός. Αυτός είχε προβλέψει κάτι καλύτερο για μας, έτσι ώστε να μη φτάσουν εκείνοι στην τελειότητα χωρίς εμάς.

Σχολιασμός

Η σημερινή Κυριακή που προηγείται των Χριστουγέννων ονομάζεται Κυριακή της προ Χριστού γεννήσεως. Αποτελεί την κορύφωση της προετοιμασίας και τον προάγγελο της μεγάλης εορτής. Σύμφωνα με το συναξάρι της ημέρας, σήμερα επιτελούμε την μνήμη όλων εκείνων που ευαρέστησαν το Θεό από τον Αδάμ μέχρι και τον μνήστορα Ιωσήφ.

Το αποστολικό μας ανάγνωσμα προέρχεται από την προς Εβραίους επιστολή του Αποστόλου Παύλου. Πρόκειται για την περικοπή όπου εξαίρεται η πίστη του πατριάρχη Αβραάμ, καθώς και τα κατορθώματα άλλων ανδρών της Παλιάς Διαθήκης .Ειδικά οι δυο πρώτοι στίχοι μιλούν για τον πατριάρχη Αβραάμ. Ο Αβραάμ δεν είναι μόνο ο γενάρχης αλλά και θεμελιωτής του Ισραήλ. Γίνεται αναφορά στην απόλυτη πίστη και στην τυφλή εμπιστοσύνη στο Θεό. Πράγματι όταν ο Θεός κάλεσε τον Αβραάμ να φύγει από τη πατρική του γη και την οικογένεια του και να πάει να κατοικήσει εκεί που θα του υπεδείκνυε ο ίδιος ο Θεός, ο Αβραάμ δεν ζήτησε να μάθει ποιος θα ήταν ο νέος τόπος της κατοικίας του. Με την πίστη του ο Αβραάμ υπάκουσε στον Θεό και έφυγε από το σπίτι του χωρίς να γνωρίζει που πήγαινε . Ο συγγραφέας της προς Εβραίους επιστολής σχολιάζει για τον Αβραάμ : Πίστει παρώκτησεν εις την γην της επαγγελίας ως αλλότριαν , εν σκηναίς κατοικήσας μετά Ισαάκ και Ιακώβ συγκληρονόμων της επαγγελίας της αυτής εξεδέχετο γαρ τους θεμελίους έχουσαν πόλιν, ης τεχνίτης και δημιουργός ο Θεός.(11,9-10). Ο Θεός υπέδειξε στον Αβραάμ να εγκαταλείψει τη χώρα του, το σπίτι του πατέρα του και να πάει να κατοικήσει εκεί όπου θα του υπεδείκνυε ο ίδιο ο Θεός. Τότε ο Αβραάμ έλαβε και την υπόσχεση από τον Θεό ότι θα ανεδείκνυε τον εκλεκτό λαό από το γένος του Αβραάμ (Γεν.12,1-3).Ο Αβραάμ υπακούοντας στην υπόδειξη του Θεού , πήγε και κατοίκησε στην χώρα όπου του υπέδειξε ο Θεός .Όμως δεν θεώρησε ως δική του τη γη αυτή. Επειδή όμως έκρινε ότι ήταν προσωρινή η διαμονή του στη χώρα εκείνη κατοίκησε σε σκηνές με την οικογένεια του. Η σκηνή φανερώνει την προσωρινότητα και τη μεταβατικότητα από μια κατάσταση σε άλλη. Ο Αβραάμ ανέμενε τη πόλη που θα είχε σταθερά θεμέλια και που δημιουργός θα ήταν ο Θεός. Γίνεται αναφορά για την ουράνια Ιερουσαλήμ (Εβρ.12,2). Στο σημείο αυτό μπορούμε να πούμε ότι ο Αβραάμ ανέμενε την πλήρωση των επαγγελιών , των υποσχέσεων του Θεού και την έλευση του Μεσσία Ιησού Χριστού στον οποίο ανήκει η ουράνια και αιώνια Ιερουσαλήμ. Και έτσι πάνω σ΄ αυτή τη πίστη του οικοδομήθηκε ολόκληρη η μετέπειτα συμπεριφορά του.

Ωστόσο η πίστη συνίσταται στην αποδοχή αυτών που αποκαλύπτει ο Θεός. Είναι

μια στάση απόλυτης εμπιστοσύνης στον Θεό , ο οποίος έχει στείλει τον Υιό του Ιησού Χριστού στον κόσμο. Η πίστη αυτή εκδηλώνεται σε διάφορους τομείς της σχέσεως του ανθρώπου με το Θεό. Παράλληλα σε σχέση με τη σωτηρία η πίστη είναι πράξη προσωπικής εμπιστοσύνης στον Ιησού Χριστό, «ος παρεδόθη δια τα παραπτώματα ημών και ηγέρθη δια τη δικαίωσιν ημών(Ρωμ.4,25), λέγει ο Απ. Παύλος. Η πίστη η οποία εκδηλώνεται στην προσευχή είναι πράξη εμπιστοσύνης και θάρρους απέναντι στο Θεό. Έτσι αν ζητήσουμε κάτι σύμφωνα με το θέλημα του μας ακούει. Έτσι γνωρίζοντας ότι ακούει τα αιτήματα μας, έχουμε τη βεβαιότητα ότι θα εκπληρωθούν.(Α΄Ιωανν.5,14-15). Με την πίστη καταλαβαίνουμε ότι ο Θεός με το λόγο του έφτιαξε το σύμπαν και ότι, συνεπώς, καθετί που βλέπουμε δημιουργήθηκε από κάτι που δεν φαίνεται(Εβρ.11,1-3).Έτσι η αποτελεσματικότητα της πίστεως γίνεται φανερή μέσα από σωρεία παραδειγμάτων που αναφέρει η προς Εβραίους Επιστολή.

Επομένως ύψιστο δώρο του Θεού προς τον άνθρωπο είναι η ενσάρκωση του Ιησού Χριστού του προαιώνιου Υιού και Λόγου του Θεού. Έτσι κατ αυτόν τον τρόπο η χάρη του Θεού προς εμάς η οποίοι ζούμε μετά την ενανθρώπηση του Ιησού Χριστού είναι μεγαλύτερη από τη χάρη του Θεού προς τους ανθρώπους της Π. Διαθήκης, είναι η χάρη , η οποία οδηγεί στη δικαίωση και στη σωτηρία.